

Bóg – Ojciec Niebieski

„Pokaż mi swoją wiarę”

Przystępując do rozważania na temat Istoty Najwyższej, należy sobie uświadomić, że jako ludzie nie jesteśmy w stanie precyzyjnie i wystarczająco opisać Boga. Jest to zadanie, które przerasta człowieka, gdyż nasze możliwości poznania są ograniczone. Bóg jest dla człowieka Istotą, której nie da się ogarnąć, ani do końca zrozumieć i poznać. Z powodu naszej znikomości, możemy tylko próbować określać niektóre Jego cechy, zestawiając je z naszymi lub odnosząc do tego, co możemy poznać i odczuć żyjąc na ziemi i obserwując różne elementy dzieła Bożego. Wszystko co istnieje zostało „zaprojektowane” i „wykonane” przez Boga. Dlatego też poznając „stworzenie” możemy próbować poznać Stwórcę. Sam Bóg chce, abyśmy poznawali Go i zgłębiali Jego odwieczne tajemnice i plany: *„Starajmy się więc poznać, usilnie poznać Pana; że Go znajdziemy, pewne jest jak zorza poranna i przyjdzie do nas jak deszcz, jak późny deszcz, który zrasza ziemię!”* (Oz 6:3). Oczywiście nie chodzi tu o wypracowanie precyzyjnej definicji, która zawierałaby wszystkie istotne prawdy. Głównym celem towarzyszącym poznaniu Boga, powinno być pragnienie, by zbliżyć się do Naszego Niebieskiego Ojca i wzrastać w przeświadczeniu, że jest On obecny i uczestniczy w naszym życiu i życiu innych ludzi. Apostoł Paweł napisał, że wiedza o Bogu jest dostępna dla człowieka właśnie poprzez Jego dzieła: *„Ponieważ to, co o Bogu wiedzieć można, jest dla nich jawne,*

gdyż Bóg im to objawił. Bo niewidzialna Jego moc i bóstwo, mogą być od stworzenia świata oglądane w dziełach i poznane umysłem, tak iż nic nie mają na swoją obronę.” (Rzym. 1:19-20).

Oprócz świata i dzieła Bożego, Stwórcy może być poznany przez Swoje Słowo, które przekazał nam w postaci ksiąg biblijnych. W poprzednim numerze Ducha Czasów pisaliśmy na temat Biblii i Jej fundamentalnego znaczenia w procesie poznania Boga i duchowego wzrostu.

Biblia nie opowiada nam o Bogu za pomocą definicji i nie udziela odpowiedzi na abstrakcyjne pytania na temat Jego natury lub atrybutów. Biblia przedstawia nam Boga za pomocą szeregu obrazów i wydarzeń, w których występuje On w charakterze podmiotu narracji. Bóg opisany jest w Słowie Bożym jako Stwórcy i Ten, Który Swoją Mocą zapoczątkował i podtrzymuje absolutnie wszystko. Bóg jest obecny w życiu ludzi i zawiera przymierze ze Swoim ludem. Składa mu również obietnice, które konsekwentnie realizuje w planie zbawienia. Z opisów biblijnych wynika, że dla prawidłowego poznania Boga, nie trzeba tworzyć naukowych definicji, a raczej poznać historię świata i historię Narodu Wybranego, oraz uczestniczyć w niej, jako człowiek świadomy i wierzący w Boże obietnice.

Jeśli decydujemy się jednak na zestawienie najważniejszych cech naszego Stwórcy, to stwierdzimy, że jest On Jedynym Bogiem, Najwyższym Władcą wszechrzeczy. Jest Ojcem Pana Jezusa Chrystusa, Stwórcą wszelkich istot na niebie i na ziemi. Jest Istotą Duchową, niezmienną w Swej Istocie, mądrości, mocy, świętości, sprawiedliwości, dobroci i prawdzie.

Bóg Ojciec objawiony jest w Piśmie Świętym, a Jego Moc i Wielkość zawarte są również w dziełach przyrody i w sumieniach ludzkich. Całkowicie poznany będzie dopiero przez zbawionych w wieczności.

Biblijną definicję opisującą cechy Stwórcy możemy sformułować na podstawie znaczenia imion nadawanych Bogu w Pismie Świętym.

Imiona Boże, które najczęściej występują w Biblii to:

Elohim (tłumaczenie polskie – Bóg).

Jahwe (tłumaczone jako „Pan”) – jest to zapis hebrajskiego słowa popularnie zwanego tetragramem, utworzonego za pomocą czterech liter JHWH. Jest to najważniejsze imię, które występuje w Starym testamencie (występuje 6828 razy). Ponieważ język hebrajski posługuje się wyłącznie spółgłoskami, pojawiły się problemy z odczytaniem Imienia Bożego i Jego pisownią w innych językach. Również z szacunku do świętego Imienia czytamy Je jako Adonaj (mój Wielki Pan). W tekstach pisanych, samogłoski słowa Adonaj łączono ze spółgłoskami tetragramu, żeby przypominać czytelnikom o konieczności wymawiania formy Adonaj. W ten sposób w późnym średniowieczu pojawił się błędny zapis „Jehowa”.

Z kolei Nowy Testament, napisany w języku greckim,

oparty na terminologii przejętej z greckiego tłumaczenia Starego Testamentu – Septuaginty (LXX), zawiera najczęściej określenie Boga Stwórcy wyrażone greckim słowem „Theos” (Bóg).

Atrybuty Boga

Nasz Stwórca jest nieskończony w Swojej Istocie, dlatego też żadne stworzenie nie może dogłębnie poznać Jego natury. Mimo to, dzięki objawieniu przekazanemu ludziom, Bóg przekazał nam wiele ważnych informacji o Sobie.

„Albowiem Ja, Pan, jestem Bogiem waszym! Uświęcajcie się i bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty!...” (3 Moj. 11:44).

Jest to jeden z wielu tekstów biblijnych mówiących wprost o Jego atrybutach. O ile imiona Boże mówią o samej Istocie, atrybuty określają Jego charakter.

Oczywiste jest, że nie jesteśmy w stanie określić i zrozumieć wszystkich Jego atrybutów. Proponujemy jednak omówienie kilku, ważnych z naszego, ludzkiego punktu widzenia.

Duchowa natura

„Bóg jest duchem, a ci, którzy Mu cześć oddają, winni Mu ją oddawać w duchu i w prawdzie.” (Jan 4:24).

Bóg posiada osobowość tzn. myśli, czuje, mówi,

dlatego może kontaktować się z innymi istotami, które stworzył i np. przekazywać im Swoją wolę. Inaczej niż istoty cielesne, nie podlega ograniczeniom, którym podlega chociażby człowiek. Słowo Boże mówi, że „*Boga nikt nigdy nie widział*” (Jan 1,18), ale jednocześnie ma On moc objawiać się ludziom. Biblia często mówi o np. Bożym ramieniu, oczach, uszach lub innych typowo cielesnych cechach naszego Boga, aby przybliżyć nam Jego możliwości i atrybuty. Musimy jednak pamiętać, że mimo jasnych i pozornie dla nas oczywistych opisów dotyczących Wszechmogącego, w dalszym ciągu pozostaje On dla nas, poza zasięgiem naszych możliwości poznawczych. Słowo Boże wyraża to bardzo dobitnie w tekstach księgi Joba 11:7-9:

„Czy możesz zgłębić tajemnicę Boga albo zbadać doskonałość Wszechmocnego?

Wyższa jesy niż niebiosy – cóż poczniesz? Głębsza jest niż kraina umarłych – cóż ty wiesz? Jej miara jest dłuższa niż ziemia, a szersza nawet niż morze.”

Bóg nie podlega ograniczeniom. Nie ogranicza Go przestrzeń i oże być obecny w każdym miejscu. Nie jest On ograniczony również czasem. Bóg jest wieczny, istniał od zawsze i będzie zawsze. Jest On również Twórcą dziejów i panuje nad wszystkimi wydarzeniami w historii.

Bóg jest jedyny.

„Słuchaj Izraelu! Pan jest Bogiem naszym, Pan jedynie!” (4 Mojż. 6,4), to podstawowa prawda o naszym Ojcu.

Bóg jest wszechmocny.

Wszechmoc oznacza wolność i brak ograniczeń w dowolnym działaniu. Wszechmoc Boga podlega jednak Jego naturze. Wielu ludzi dochodzi jednak przy rozważaniu na ten temat do absurdalnych wniosków, dlatego też atrybut wszechmocy należy analizować w połączeniu z innymi, takimi jak świętość, sprawiedliwość, doskonałość i inne.

Bóg wszystko wie – jest wszechwiedzący.

Bóg ma absolutną wiedzę na temat wszystkiego. Jest On doskonałym Twórcą i projektantem całego wszechświata. Jest On również Twórcą wszystkich Praw. Bóg niczego nie musi odkrywać w przeciwieństwie do człowieka, który stopniowo poznaje świat i uzupełnia wszelką wiedzę.

Bóg jest suwerenny.

Posiada absolutne prawo do sprawowania rządów nad wszystkim i nie podlega niczyjej władzy, ani ograniczeniu. Nie jest zależny od żadnej istoty, a krytykowanie lub osądzanie Jego działań jest przejawem ignorancji lub zła. Jedynie Bóg jest w stanie sprawiedliwie osądzić i inne istoty, a Jego osąd jest sprawiedliwy i ostateczny.

Bóg jest święty.

Jednym z określeń świętości jest oddzielenie. Bóg

jest w pewnym sensie oddzielony od niedoskonałości świata. Jest również oddzielony od zła i grzechu. Świętość Boża, to również „czystość”, czyli doskonałość w zamiarach i dziełach. Bóg jest święty Sam z Siebie. Człowiek będący w kontakcie z Bogiem również staje się święty, to znaczy wyjątkowy, należący do Boga. Uświęcanie jest procesem doskonalenia się w myślach, dążeniach i postępowaniu, czyli naśladowaniu cech Świętego Boga.

Sprawiedliwość

Bóg jest sprawiedliwy. Sprawiedliwość to doskonałość i świętość w postępowaniu i osądzaniu. Sprawiedliwość Boża to również ustanowienie Praw i zasad, które obowiązują jednakowo wszystkich ludzi. Bóg nie ma względu na osobę i sprawiedliwie osądza każdego człowieka.

Bóg jest miłosierny.

Miłosierdzie to dobroć i cierpliwość względem ludzi podlegających grzechowi. Miłosierdzie Boże, to również wrażliwość na ludzkie cierpienie i realizacja planu zbawienia – planu ratowania człowieka od śmierci wiecznej.

Bóg jest miłością.

To jedna z najważniejszych cech naszego Stwórcy. Bóg okazuje miłość swojemu stworzeniu. Bóg kieruje się

miłością w relacjach z człowiekiem i zapewnia go o niej. Bóg oczekuje od człowieka miłości. Największym przykazaniem z zarazem pragnieniem Bożym jest, abysmy Go umiłowali. Miłość Boża jest potężną siłą, która zwycięży grzech i śmierć. Miłość jest nieprzemijającą wartością i zostanie ona objawiona i urzeczywistniona w pełni po zwycięstwie nad śmiercią i szatanem.

Nasza wiara w Boga opiera się na obserwacji świata oraz znajomości Słowa Bożego. Informacje mówiące o naszym Niebieskim Ojcu są dla nas źródłem refleksji, ale też zmieniają nas samych. Świadomość istnienia Wszechmocnego i miłującego nas Boga sprawia, że nasze życie nabiera zupełnie innego wymiaru i sensu. Pamiętajmy zatem kim jesteśmy i do kogo należymy. Niech nasza wiedza przybliży do naszego Stwórcy i kochającego Ojca, który przygotował dla Swoich dzieci nowe, wieczne życie.

„Bo tak mówi Pan, Stwórca niebios On jest Bogiem – który stworzył ziemię i uczynił ją, utwierdził ją, a nie stworzył, aby była pustkowiem, lecz na mieszkanie ją stworzył: Ja jestem Pan, a nie ma innego.”

„... Lecz teraz, Panie, Ty jesteś naszym Ojcem, my jesteśmy gliną, a Ty naszym Stwórcą i wszyscyśmy dziełem Twoich rąk!”

„... Ja, Pan, Bóg twój, jestem Bogiem zazdrosnym...”

„... Gdy wołać będzie do Mnie, wysłucham, bo Ja jestem miłośierny...”

„Albowiem Ja, Pan, jestem Bogiem waszym! Uświęcajcie się i bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty!”

„Prawa Moje wypełniajcie, ustaw Moich przestrzegajcie i według nich postępujcie; Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.”

„... Ja, Pan, jestem Bogiem, waszym, który was oddzieliłem od ludów...”

„... Patrzcie teraz, że to Ja, Ja jestem a prócz Mnie nie ma boga. Ja pozbawiam życia i darzę życiem, Ja ranię i leczę, i z ręki Mojej nikt nie zdoła się wyrwać...”

„... Czy nie wiesz? Czy nie słyszałeś? Bogiem wiecznym jest Pan, Stwórcą krańców ziemi. On się nie męczy i nie ustaje, niezgłębiona jest Jego mądrość...”

„Bóg jest duchem, a ci, którzy Mu cześć oddają, winni Mu ją oddawać w duchu i w prawdzie.”

„Wielki jest Pan nasz i potężny w mocy, Mądrość Jego jest niezmierna.”

„Tak mówi Pan: Niech się nie chlubi mędrzec swoją mądrością i niech się nie chlubi mocarz swoją mocą, niech się nie chlubi bogacz swoim bogactwem! Lecz kto chce się chlubić, niech się

chłubi tym, że jest rozumny i wie o mnie, iż Ja, Pan, czynię miłosierdzie, prawo i sprawiedliwość na ziemi, gdyż w nich mam upodobanie – mówi Pan.”

„Patrzcie, jaką miłość okazał nam Ojciec, że zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i nimi jesteśmy. Dlatego świat nas nie zna, że Jego nie poznał.”

„Umiłowani, miłujmy się nawzajem, gdyż miłość jest z Boga, i każdy, kto miłuje, z Boga się narodził i zna Boga.”

„Na tym polega miłość, że nie myśmy umiłowali Boga, lecz że On nas umiłował i posłał Syna Swego jako ubłaganie za grzechy nasze.”

„Boga nikt nigdy nie widział; jeżeli nawzajem się miłujemy, Bóg mieszka w nas i miłość Jego doszła w nas do doskonałości.”

„A myśmy poznali i uwierzyli w miłość, którą Bóg ma do nas. Bóg jest miłością, a kto mieszka w miłości, mieszka w Bogu, a Bóg w nim.”

(„Duch Czasów” 3-4/2009)